

รายงานการประชุมวิสามัญคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗
วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
ณ ห้องประชุมพระยาโอรทวารกิจ ชั้น ๑๔ อาคาร ๑๐๐ ปี ศรีสุริยวงศ์

ผู้มาประชุม

๑.	ศาสตราจารย์ นพ.พยงค์	จุฬา	นายกสภามหาวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๒.	ศาสตราจารย์ ดร.สายหยุด	จำปาทอง	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา	เกษมธามา	รักษาราชการแทนอธิการบดี	กรรมการ
๔.	ศาสตราจารย์ ดร.สุจรีต	เพียรชอบ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๕.	ศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา	เทพหัสติน ณ อยุธยา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖.	รองศาสตราจารย์ ดร.ศิโรจน์	ผลพันธ์ิน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗.	รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร	ฉัตรศุภกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘.	รองศาสตราจารย์ ดร.ชิต	เหล่าวัฒนา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙.	รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ	ธารทัศน์วงศ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐.	ดร.สุรัฐ	ศิลปอนันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑.	นายวรพงษ์	วรรณศิริ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒.	รองศาสตราจารย์ ดร.วิโพภรณ์	วัฒนานิมิตกุล	กรรมการผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย	มหาบรรพต	กรรมการผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๔.	อาจารย์ ดร.สุทิพย์พร	โชติรัตน์ศักดิ์	กรรมการผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๕.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนาด	แก้วเนียม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๖.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมพล	เชื้อแถว	กรรมการผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๗.	อาจารย์วิกรม	ศุขธณี	กรรมการผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๘.	อาจารย์พิบูลย์	วิฑูรย์ปัญญากุล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๙.	รองศาสตราจารย์ศรีมงคล	เทพเรณู	ประธานสภาคณาจารย์ฯ	กรรมการ
๒๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิษณุ	บางเขียว	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย	เลขานุการ
๒๑.	อาจารย์ ดร.สุพัตรา	วิไลลักษณ์	ผู้ช่วยอธิการบดี	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑.	ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์	สินลาร์ตัน	ติตราชการ
----	------------------------	------------	-----------

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	อาจารย์อภิญญา	สงเคราะห์สุข	ผู้บันทึกการประชุม
๒.	นายชยณยุช	โอภาสวิริยะกุล	ผู้บันทึกการประชุม

๓.	นางสาวภรณ์ทิพย์	สกุลชูชาติ	ผู้บันทึกการประชุม
๔.	นางสาวพชรมณ	เลาหลาย	ผู้บันทึกการประชุม
๕.	นางสาววรรณฤดี	แสงมาศ	ผู้บันทึกการประชุม
๖.	นายอินกาญจน์	เศรษฐศิวนนท์	เจ้าหน้าที่งานเลขานุการ
๗.	นางสาวกฤตยา	สุวรรณไตรย์	เจ้าหน้าที่งานเลขานุการ
๘.	นายเกษม	ประดาสุข	เจ้าหน้าที่งานโสตและเทคโนโลยี ทางการศึกษา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ศาสตราจารย์ นพ.พยงค์ จูฑา ประธานในที่ประชุม ได้กล่าวเปิดประชุม และได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง ที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๑ การพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิตศึกษา

ศาสตราจารย์ นพ.พยงค์ จูฑา ประธาน ได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยยกตัวอย่างประเทศสิงคโปร์ เป็นประเทศขนาดเล็กที่แยกตัวออกมาจากคาบสมุทรมลายู แต่มีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านการศึกษา เนื่องจากการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักของประเทศ ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิตศึกษา ยกตัวอย่างเช่น การให้อาจารย์เริ่มการเรียนการสอนด้วยการสนทนาภาษาอังกฤษกับนิสิตนักศึกษา เป็นเวลา ๑๐ – ๑๕ นาที การติดตั้งโทรทัศน์ทั่วมหาวิทยาลัย เพื่อเปิดรายการภาษาอังกฤษ เป็นต้น

มติที่ประชุม รับทราบ

๑.๒ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ศาสตราจารย์ นพ.พยงค์ จูฑา ประธาน ได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ มหาวิทยาลัยที่เริ่มตั้งใหม่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมหาวิทยาลัยของรัฐเดิมที่พัฒนาปรับปรุงให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งได้มีการดำเนินการมาประมาณ ๕๐ ปี ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจำนวน ๑๖ แห่ง และมีมหาวิทยาลัยอีกจำนวนหนึ่งอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการ โดยมีหลักการกลาง ดังนี้

(๑) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในจำนวนที่เพียงพอที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

(๒) การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริหารวิชาการ และ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นโยบายของรัฐบาล และแผนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้การผลิตบัณฑิตต้องให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัยที่จะกำหนด ระเบียบข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่างๆ ได้เองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย แต่ละแห่ง

(๔) สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย จะต้องมาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอก ๑ คน ซึ่งจะต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ โดยการบริหารมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็น ผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย

การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีต้องเป็น กระบวนการที่โปร่งใสไม่ใช่วิธีการเลือกตั้งแต่ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) การบริหารมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ในการออก ระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางในการดำเนินกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

(๖) การบริหารงานบุคคล เมื่อเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยน สถานภาพภายหลังกฎหมายข้อบังคับก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และให้คงสิทธิการเป็นสมาชิก กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด ซึ่งการบริหารงานบุคคลให้ตราเป็น ข้อบังคับ โดยมีองค์กรบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วมยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส

(๗) งบประมาณและทรัพย์สิน ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวน ที่เพียงพอ เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัย กรณีรายได้ไม่เพียงพอก็กระจายและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวง การคลัง

มหาวิทยาลัยสามารถถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้รวมทั้ง อสังหาริมทรัพย์ที่มีผู้อุทิศให้หรือ ได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุได้ และรายได้ที่เกิดขึ้น ให้ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงินและระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ โดย ไม่ขัดแย้งกับมาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนด การจ่ายเงินต้องทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำ ปี โดยการอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย และมีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างสถาบันการศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๙) การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ โดยให้การดำเนินการเสรีจลิ่งที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด โดยให้สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) การกำกับ ตรวจสอบ ให้มีการกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การกำกับ ตรวจสอบภายใน ให้สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบและกลไกเพื่อควบคุมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วม

การกำกับ ตรวจสอบภายนอก ให้กระทำโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กลไกงบประมาณ นโยบายของรัฐบาล และระบบการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม อันดีหรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแล นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

และเรื่องจุดแข็งจุดอ่อนในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ระบบใดๆก็ตามที่มีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน การพัฒนาระบบบริหารของมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารใดๆก็ตามที่ไม่ใช่ส่วนราชการก็ทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปจุดแข็งและจุดอ่อนได้ดังนี้ จุดแข็ง มีดังนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานการศึกษาต้องอาศัยอิสระในการมีเสรีภาพทางวิชาการอย่างมาก เพื่อที่จะได้ค้นหาความรู้ใหม่ และการถ่ายทอดความรู้นั้นให้เกิดประโยชน์แก่สังคม อย่างไรก็ตามความเป็นอิสระนั้นได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาใช้ประโยชน์กับความเป็นอิสระจนเกินขอบเขต

(๒) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติให้เกิดความคล่องตัวเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

(๓) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดพัฒนาระบบบริหารด้านต่างๆให้เหมาะสมกับลักษณะงานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้ ดังนี้

- การจัดโครงสร้างองค์กร มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กร และหน่วยงานต่างๆในมหาวิทยาลัยและมีอำนาจจัดตั้ง กำหนดขอบเขตและหน้าที่ขององค์กรต่างๆเหล่านั้น

- การบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยสามารถกำหนด ดำเนินการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง อัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน ซึ่งทำให้คล่องตัวและสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

- การบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเปิดสอนหลักสูตรต่างๆ กำหนด เนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานของหน่วยงานกลาง เช่น มาตรฐานหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

- การบริหารการเงิน มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ ต่างๆ ตามที่มีความคล่องตัวยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับงานมหาวิทยาลัยและวิชาการที่ปรับเปลี่ยนไป

- การกำหนดให้ดำเนินงานสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรปกครองสูงสุดนั้นทำให้ขั้นตอนในการดำเนินงานน้อยลง ส่งผลให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลมีความสำคัญเนื่องจากมหาวิทยาลัยยังรับเงินอุดหนุนจากรัฐ แต่ความสัมพันธ์จะเป็นในลักษณะกำกับดูแลมากกว่าการบังคับบัญชา

- การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ กระจายอำนาจการดำเนินงานให้แก่สถานศึกษาทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ คือจุดแข็งและจุดอ่อนมีอยู่นิดหน่อยนะ

จุดอ่อน มีดังนี้

(๑) มหาวิทยาลัยอยู่ในระบบราชการมานานมีผลทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยมีจิตใจผู้พันติดอยู่กับระบบราชการ มีความคิดที่ยึดติดกับระเบียบ จนกระทั่งคิดว่ากฎระเบียบสำคัญกว่าจุดมุ่งหมาย และหากคนเหล่านี้ไม่สามารถปรับความคิดและพฤติกรรมได้อาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการดำเนินงานในลักษณะที่ไม่ยึดติดกับระบบราชการ

(๒) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นระบบราชการ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐซึ่งบุคคลก็ต้องเปลี่ยนเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับระบบราชการ ซึ่งระบบนี้ให้ความมั่นคงมาก

(๓) การให้มหาวิทยาลัยกำหนดกฎเกณฑ์หรือระเบียบในเรื่องต่างๆเอง ถ้ามีความแตกต่างกันมาก อาจทำให้เกิดการแข่งขันสูง หรือเกิดการไหลจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่มหาวิทยาลัยหนึ่ง

(๔) การกำหนดการดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดโดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ถ้าสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็งก็จะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จ

(๕) มีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ความไม่เข้าใจนี้นำมาซึ่งความคิดเชิงลบที่ว่ามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คิดค่าเรียนแพง ใ้งบประมาณสนับสนุนผู้มีฐานะดีเท่านั้นได้เรียน มีการสอนเฉพาะวิชาที่เป็นความต้องการของตลาด เป็นต้น

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เลขานุการฯ นำเสนอที่ประชุมให้พิจารณารายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ แล้วคณะกรรมการมีความเห็นให้เลื่อนการรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ ไปรับรองในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ ในวันพฤหัสบดี ที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗ เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติของการประชุม

มติที่ประชุม เลื่อนการรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ ไปรับรองในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ ในวันพฤหัสบดี ที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่อง สืบเนื่อง

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง เสนอเพื่อทราบ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่อง เพื่อพิจารณา

๕.๑ การพิจารณารับรองและแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

สรุปเรื่อง

ตามที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการสรรหาฯได้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๗ และจัดทำประกาศ เรื่อง การสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการสรรหา

คณะกรรมการสรรหาฯได้จัดประชุมเพื่อพิจารณาคัดเลือกกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ในวันจันทร์ที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีผู้ได้รับการเสนอชื่อจำนวน ๔๗ คน และมีคุณสมบัติตามข้อบังคับฯ จำนวน ๔๖ คน ผลการพิจารณาคัดเลือกได้รายชื่อกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยจำนวน ๒๑ คน แต่เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของกรรมการสรรหาฯทั้งหมดตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดว่ามีจำนวนไม่เกิน ๒๕ คน ประกอบด้วย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งกรรมการโดยตำแหน่งจากตัวแทนนิสิตนักศึกษา ซึ่งยังไม่ชัดเจนว่าจะถือตามข้อบังคับฯ หรือระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย ธรรมนูญนิสิตนักศึกษาว่าจะมีจำนวนเท่าใด คณะกรรมการสรรหาฯ จึงมีความเห็นว่าควรนำประเด็นปัญหาดังกล่าว เข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย เพื่อตีความในประเด็นปัญหาดังกล่าว หลังจากนั้นจึงจะมีการพิจารณารับรองผลการเลือกคณะกรรมการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยต่อไป

การพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาประเด็นการตีความตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๗ และระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย ธรรมนูญนิตินักศึกษา ในเรื่องจำนวนของกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งจากตัวแทนของนิตินักศึกษา แล้วมีความคิดเห็นหลากหลาย ดังนี้

(๑) ตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาว่าด้วย ธรรมนูญนิตินักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้มีทั้งนิตินและนักศึกษาพร้อมทั้งมีองค์ครองรับและดำเนินการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน รวมทั้งในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยเดิมได้รวมทั้งตัวแทนนิตินและนักศึกษา จึงไม่สมควรตัดรายชื่อบุคคลที่มีอยู่เดิมออกไป

(๒) การตีความกฎหมายสามารถตีความได้หลายลักษณะ ได้แก่การตีความตามลายลักษณ์อักษรและการตีความตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ในประเด็นดังกล่าวควรตีความให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ตัวแทนของนักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย จึงเห็นควรให้ตัวแทนนิตินและตัวแทนนักศึกษาจำนวน ๔ คน ได้แก่ ประธานสภานิติน นายกองคการบริหารนิติน ประธานสภานักศึกษา และนายกองคการบริหารนักศึกษา เป็นกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๓) ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย ธรรมนูญนิตินักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มีการแบ่งนักศึกษาเป็น นิติน หมายถึงนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษา หมายถึงนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลากร นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน และนักศึกษาอื่นที่มีใช่นักศึกษาภาคปกติ เป็นเหตุให้ไม่มีความสอดคล้องกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย เพื่อให้ดำเนินงานมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น จึงควรมอบมหาวิทยาลัยไปทบทวนพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ และ/หรือ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความสอดคล้องและไม่เป็นปัญหาต่อไปในอนาคต

มติที่ประชุม ๑. เห็นชอบให้

- (๑) นายกองคการบริหารนิติน
- (๒) ประธานสภานิติน
- (๓) นายกองคการบริหารนักศึกษา
- (๔) ประธานสภานักศึกษา

ตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาว่าด้วย ธรรมนูญนิตินักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาโดยตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วย องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗

เห็นสมควรมอบมหาวิทยาลัยไปทบทวนพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ และ/หรือ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความสอดคล้องและไม่เป็นปัญหาต่อไปในอนาคต

๒. รับรองรายชื่อคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยจากผู้ทรงคุณวุฒิจากการเสนอของคณะกรรมการสรรหาฯ และอนุมัติ แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒๑ ราย ดังต่อไปนี้

๑. นายจักรนิสิต	พานิชสวัสดิ์
๒. นายชัยสิทธิ์	ภูวภิรมย์ขวัญ
๓. นายชาญชัย	โชคอำนาจกุล
๔. พันตำรวจเอกฐาประวิษฐ์	อินทะชัย
๕. นายดุสิต	ปิยะทัต
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองเอม	สุนสวัสดิ์
๗. นายทำนายนาย	ราชโคตร
๘. พลเรือตรีธีรัช	หทัยิช
๙. ดร.นราวัลย์	สุรงค์สุริยกุล
๑๐. นายประสาร	เรืองสุขอุดม
๑๑. ดร.ปรัชญา	มหาวิจิฉัยมนตรี
๑๒. นางเลื่อมใส	ใจแจ่ม
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์	บุญลิขิต
๑๔. นายวันชัย	ยุกแผน
๑๕. นายศักดิ์ชัย	สมบูรณ์วินิจ
๑๖. นายสนิท	จรอนันต์
๑๗. นายสมปอง	สิงห์ชู
๑๘. นายสมพงษ์	สุวรรณคุณ
๑๙. นายสมพร	ทิมแสง
๒๐. พลโทอิสระ	วัชรประทีป
๒๑. นายอิสรากร	สุวรรณทิพย์

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ
ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๐ น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิษณุ บางเขียว
เลขานุการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ตรวจ/ผู้บันทึกรายงานการประชุม